

ПРОТОКОЛ

№ 307

гр. Варна, 27.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
и прокурора Р. М. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223000600264 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:20 часа се явиха:

Жалбоподател-подсъдим **В. П. П.**, редовно призован, явява се лично, представлява се от **адв.О. И. Б. от АК – Русе**, редовно упълномощен от преди.

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **ГЕОРГИЕВА**.

АДВ.Б.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪСТАВА

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ.Б.: – Уважаеми Апелативни съдии, подържам жалбата, ведно с допълнителните съобщения по нея, в които съм развил подробни аргументи защо смятам, че е несъставомерно това, което е извършеното и за което той е признат за виновен.

Смятам за единствено установеното, с оглед състава по чл.220, ал.1 от НК, че той има длъжностно качество, което е годно да бъде субект по смисъла

на чл.93 НК, т.е. има качество на длъжностно лице.

Смятам на първо място, че в настоящия случай би следвало съдът да се съобрази с обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. В него е посочено, че са настъпили значителни вреди, но значителните вреди са в ущърб на кредиторите, т.к. е отнета е възможността за тяхно удовлетворяване и погасяване на задълженията на дружеството. Това е аргумент, който прокурора е посочил в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В съдебния акт присъдата и мотивите към нея е посочено, че вредите са настъпили за фирмата, на която той е бил ликвидатор, т.е. е променена обстоятелствена част на обвинението.

Вместо да са настъпили вреди за кредиторите е прието, че са настъпили такива на дружеството, на което той е бил ликвидатор. Това по принцип е възможно, но единствено и само при приложение на разпоредбата на чл.287 НПК, т.к. е налице съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението.

Аз смятам, че обстоятелствената част на обвинението, съгласно задължителното за право прилагащите органи Тълкувателно решение се определя именно от това какво е посочено не в диспозитива на обвинението, а това, което е посочено в обстоятелствената част на обвинителния акт където са развити аргументи защо е извършено престъпление и каква е фактологията по него.

В случая смятам, че това е съществено нарушение на правото на защита на самия подсъдим, т.к. тя беше организирана единствено и само с оглед твърденията, които са в насока за невъзможност за удовлетворяване на кредиторите и погасяване задълженията на дружеството. Т.е. нямаше такава, с оглед на настъпилите вреди, които би следвало да бъдат приети така, както е сторил съда към момента на извършването на сделката, която е предмет на обвинението.

На следващо място смятам, че съдът неправилно не се съобрази с посочената от мен съдебна практика, като аргумента беше, че тези решения са осъдителни и несъотнесими.

Аз смятам, че не се касае за използване на прецедентно право, а тук се говори за него друго. Смятам, че би следвало да бъде обърнато внимание на логиката, която е на ВДКС изложени в техните решения, а именно какво те приемат като признаци на съответния състав по чл.220, ал.1 от НК. Едното обстоятелство, това е от важно значение в настоящия случай дали при една недействителна сделка или при една сделка, при която няма транслатиран ефект на собствеността би могло да бъде обсъждано наличието въобще на вреда, с оглед невъзможността от настъпване на правни последици.

В настоящия случай смятам, че това обстоятелство е много важно, т.к. в материалите по делото става ясно, че върху имота, за който има продажба на идеална част от него има построени 11 сгради. Тези сгради би следвало, те са

върху земя, която е част от този имот и от там се поставя въпроса дали въобще може да бъде извършена продажба на тази земя, която е под сградите и какви са правните последици от тази продажба. Т.е. дали има някаква увреда за някого от това, т.к. в крайна сметка има една построена сграда, след като е реализирано правото на строеж на същата, то собствеността върху земята или е останала същата или е прехвърляна с реализирането на правото на строеж. Това смятам, че това е особено важно, още повече, че по смисъла на ЗУТ самите сгради имат едни задължителни прилежащи части, които също би следвало да бъдат взети предвид.

Другото обстоятелство, което не беше съобразено и според мен е особено важно, това е, че се касае в крайна сметка между сделки, между частно правни субекти, които водят до един и същи собственик. Събрани са доказателства, че дружеството продавач е в крайна сметка собственост на свидетеля Стефан Иванов, преминавайки през различни търговски дружества. Купувача е също дружество, което в крайна сметка пак води до Стефан Иванов. И тук се поставя въпроса дали е достатъчно така както е приел Окръжен съд - Силистра, че към момента на сключването на сделките би следвало да се приеме, че има вреда или би следвало да бъдат изследвани в дълбочина тези отношения.

Аз смятам, че следва да бъдат изследвани в дълбочина като съм се позовал и на обстоятелството на решение № 561/2010 година на ВКС, второ НО, където е казано, че: „Неизгодността на една сделка при частно-правни субекти, както е в случая се правят с оглед на всички условия, при които тя е сключена. И дали към него момент по някакъв начин са нарушени интересите на акционерите, респективно на съдружници.

В настоящия случай това въобще не е отчетено.

От тук смятам, че несъобразяването с идеите, които са залегнали в тези решения е така неправилно от Окръжен съд – Силистра води до отмяна на присъдата.

На трето място, тук би следвало да се отговори дали въобще има някакви настъпили щети. Аз смятам, че щети няма, т.к. фактическия собственик е Стефан Иванов, който заявява: „Ами няма никакви щети между моите фирми“.

При анализ на данните в Търговския регистър, който е публичен, на който ние се позовахме, става ясно, че наистина в крайна собствеността на дружествата водят до него.

От тук смятам, че го няма и това обстоятелство.

Поставя се следващия въпрос, на който съдът е акцентувал подробно, приложената по делото данъчна оценка, за която се установява, че същата е неистински документ.

По отношение на тази данъчна оценка, на който съдът акцентува, според мен би следвало да бъдат отчетени няколко важни обстоятелства.

Първо обстоятелство е индицията от кого тя е изготвена. Събрани са доказателства, че това е станало не от подзащитния ми, а вероятно от другата страна по доброволната делба. Това следва от начина на изготвяне, документа, който е използван като първообраз, интереса за кого е, т.е. който ще плаща таксите по имота.

Другото, което е важно за тази оценка е, че тя касае само земята, т.е. в нея са изключени сградите. В следващите оценки, които са приложени по делото те са въз основа на изготвени скици, в които скици са включени и тези 11 броя недвижимости, сгради, които са в имота.

Очевидно е, че тази оценка, която е в последващи такива, са за имоти за земя и сгради.

Защо смятам, че е така, защото в нея са посочени и съответно таксите смет, които такси смет се събират, с оглед на сградите, които са построени. Т.е. отчетено е за всяка сграда такса смет. Ако нямаше посочени тези такси би могло да се направи някакъв извод в обратната насока, но според мен не е така.

Затова смятам, че тези оценки, на които съдът акцентува, че те са значително по-високи от първоначалната неистинска не е правилен този извод.

Другия аргумент, който е посочен, че той не е знаел за тази по-висока оценка. Ако е знаел, да приемем, че има някакви знания към него момент, че тя е недействителна то в последствие при извършените продажби, вече когато е предмета на обвинението, той твърди, че, самият моят подзащитен „Аз знаех за по-високата оценката, но за мен това беше без значение, защото всички разходи се плащаха от купувача“, което за мен бе вярно и логично и в крайна сметка от това не може да се направи извод за някакъв негов престъпен умисъл към него момент.

Смятам, че така както е конструирана експертизата по делото, където се правят изводи за наличието на значителни вреди, също така са доста спорни нещата и съдът би следвало да ги отчете по някакъв начин. Те не са отчетени, вещото лице се оказва, че въобще не е вършило оглед на имота и смятам, че при липсата на оглед, една оценка на същия го поставя под силно съмнение. Той дори не знаеше, че има вътре в него 11 броя сгради, което е безспорно, според приложените по делото скици.

На следващо място остана открит въпроса каква е тази действителна оценка на имота, защото вещото лице, в своите изявления пред съда казва, че тази оценка би се променила, ако вътре в имота има сгради. Ние поискахме в крайна сметка да бъдат отчетени тези сгради, защото както посочих наличието на сгради води до промяна на, според мен на самата оценка, би следвало по някакъв начин да бъде обсъдено дали тази идеална част, която е продадена може да бъде предмет въобще на обособяване на отделен имот, защото ако не може да бъде обособен отделно, то на практика тази сделка си остава единствено и само на идеални части.

Т.е. поставя се въпроса, добре като имаш такава идеална част каква е действителната вреда, дали вредата е пазарната оценка на тези идеални части, или ако има сгради не може да се обособи вътре самостоятелен урегулиран поземлен имот оценката би била различна. Защото кой би купил идеална част от сравнителна малка идеална част от имот, който е неподелям. Кой би купил идеална част от имот, който е неподеляем и върху него има сгради.

За мен тук аз считам, че начина, по който е определена тази пазарна оценка на имота е генерално сгрешен, защото не са отчетени всички тези обстоятелства, които посочих пред Вас.

Отделно въобще не е отчетено и размера на ипотечната тежест. Вещото лице е приело, че тя е 10 % без да обяснява защо е толкова. Добре, ама в крайна сметка всеки един кредитор може да се насочи върху тази идеална част, което означава, че купувача, който я купил трябва да я плати втори път, за да остане неговата част без тежест, което автоматично води до промяна на действителната пазарна оценка, защото купувайки с тежест за теб винаги стои необходимостта от евентуално нейно възстановяване съобразно размера на закупената част от имота.

От тук считам, че тези обстоятелства би следвало да намерят отражение, което прави за мен лично обвинението недоказано.

От тук считам, че не би могло да се говори за престъпление сключване на неизгодна сделка.

Както посочих другото важно обстоятелство е, че се касае за сделки между свързани лица. Като са свързани лица, според мен, не би могло да се говори за настъпили щети.

За липсата на щета на първо място казва собственика Стефан Иванов, както посочих той заявява няколко пъти „каква щета като се касае за фирми, на които аз съм собственик“.

На следващо място за липсата на настъпила щета говори синдика по делото, който казва, че ако има някаква щета настъпила, според него това е, че се е затруднило удовлетворяването на кредиторите. Ама дали се затруднило удовлетворяването на кредиторите, според мен този човек не би могъл да кажа с категоричност, защото от материалите по делото става ясно, че той като синдик е продал само част от имотите, а другите са продадени от съдия изпълнител. Т.е. и това твърдение, което той заявява пак не сочи на неизгодна сделка по смисъла на чл.220 от НК.

Неправилно, според мен Окръжен съд - Силистра отказа да разгледа всички тези обстоятелства. Те бяха развити и пред него и според мен и съгласно практиката на ВКС той е длъжен да вземе отношение по всички аргументи, които са развити от страните в съдебните прения.

В случая липсват въобще такива аргументи. Единственото, което той посочи, цитирам е, че: „Защитата прави опит да измести предмета на доказване в сферата на търговското право и така да се избегне наказателната

отговорност“.

Добре, ами обвинението е за сключване на една неизгодна сделка, която е по ТЗ. Преценката дали тази сделка е изгодна или не от кой друг закон да се направи, дали трябва да бъде по НК или трябва да бъде по ТЗ. Аз смятам, че изгодността, наличието на изгодност или не е единствено и само въз основа на ТЗ. И от тук вече се преценява дали тази сделка в крайна сметка има последици, от които са настъпили вреди за лицето, което я е сключило, в случая за продажбата на идеална част.

Смятам, че такива аргументи няма, което на практика, освен това, което заявих пред Вас, че има несъставомерност на деянието и съществено процесуално нарушение, т.к. според мен съдът е длъжен да изложи съображения защо не приема нашите аргументи и защо приема другите аргументи, които ги няма.

Ако говорим, че има продажба на близо на $\frac{1}{4}$ от имота, от който да има някакви вреди, то единствено само би могло да се говори за едната от съдружничките „Садимекс“, която има изключително малък дял. Тя просто има дял, който е около 2%. Там в тази насока въобще не са извършвани анализ и няма направена и някаква преценка в тази насока.

С оглед на всичко това считам, че на първо място би следвало от Вас да бъде прието, че липсва извършено престъпление от него, така, както е заявено в обвинителния акт, дори и така, както е заявено в съда в присъдата и мотивите в към нея.

От тук смятам, че са налице предпоставки за неговото оправдаване на две основания: Първо несъставомерност, второ недоказаност.

Ако приемете, че липсата на такива мотиви, за които аз заявих ред Вас е съществено нарушение то в случая Ви моля да върнете делото за ново разглеждане на Силистренския съд.

Какви ми са аргументите за това. Действително Вие сте съдебна инстанция, която би могла да се произнесе по отношение на обосноваността, както Вие посочите.

Ако Вие обаче за пръв път се позовете на някаква обоснованост според Вас на съдебния акт, то в този случай ни се ограничава правото да развием съображения пред ВКС, т.к. там няма възможност за развиване на аргументи по отношение на Вашата обоснованост, която ще бъде за пръв път заявена и от тук смятам, че е същественото процесуално нарушение, което обуславя именно връщане на делото, ако не приемете, че са налице предпоставки за оправдаване на първоинстанционния съд за излагане на такива аргументи.

В този смисъл Ви моля да се съобразите, като поддържам и останалите доводи, които съм навел в допълнителните съображения към въззивната жалба.

ПРОКУРОРЪТ: – Уважаеми Апелативни съдии, считам подадената въззивна жалба за допустима, но неоснователна, както и, че съдебния акт,

предмет на въззивна проверка не страда от пороците посочени във въззивната жалба.

Аргументи за неправилност и незаконосъобразност на постановената присъда се сочат нарушения на материалния закон, изразяващ се в несъставомерност на извършеното деяние, както от обективна, така и от субективна страна. Като липса всъщност извършване на престъпление от обективна страна се сочи не настъпването на значителни вредни последици.

Аз считам, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин е установено, че извършената сделка с процесния недвижим имот е на цена изключително занижена, както данъчната оценка, така и пазарната и съдът ясно е дал отговор в мотивите си в какво се изразява настъпилата значително вреда, а тя е именно в намаляване активите на дружеството и в неполучаване на тази справедлива пазарна оценка, каквато би получил при извършването на сделката по нейната пазарна стойност, каквато е нормалната търговска практика.

Това е по отношение липсата за настъпили значителни вреди, те са ясно посочени, както в обвинителния акт, така и от съда и не считам, че съдът се е произнесъл по непредявено обвинение.

Досежно липсата на представа на подсъдимия за неизгодност на сделката също считам, че съдът е дал отговор, че с оглед начина и условията, при които тя е осъществена категорично са налице представа у него, относно нейната неизгодност, както и, че е целял настъпването на обществено опасните последици и вредоносния резултат, установяващи се, относно условията, начина на извършването на всички предходни сделки, които са изследвани от страна на Окръжен съд – Силистра, поради което считам, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява извършването на престъплението, както и неговото авторство. В настоящото съдебно заседание бяха изложени аргументи и относно това, че не е настъпила вреда, т.к. мажоритарния собственик на дружеството продавач и дружеството купувач са едно и също ФЗ. Такива възражения са били направени и пред първата инстанция и тя е дала отговор в мотивите си, че юридическото лице – Търговското дружество е самостоятелно ЮЛ и правен субект, различен от лицата, които го представляват и управляват, поради, което и тези доводи се явяват несъстоятелни.

Досежно останалите посочени аргументи за необоснованост, за допуснати съществени процесуални нарушения основно такива се сочат отхвърлянето от страна на съда на направените доказателствени искания от защитата на подсъдимия за извършване на повторна оценъчна експертиза и допълнителна графологична, както и с допускането на документи и приобщаването им от Община – Силистра и Агенцията по вписванията, считам, че това отхвърляне е било с оглед неотносимостта към предмета на доказване и правилно и законосъобразно съдът е посочил въз основа на какви събрани по делото доказателствена е установил установената фактическа

обстановка и е направил правния си извод, относно виновността на лицето и извършеното престъпление.

Аз считам постановения съдебен акт за правилен и законосъобразен.

Единствено считам, че пазарната оценка така, както е определена и настъпилата значителна вреда тя трябва да бъде като разлика между посочената пазарна оценка и получената в резултат на извършената продажба, което е възприето от съда като окончателна оценка, изцяло определената пазарна.

В този смисъл моля за Вашбия съдебен акт като потвърдите присъдата.

ПОДС.П.: – Работата на ликвидатора се състои единствено в това да инкасира, да осребри активите на дружеството. За да може това да стане да се плаща всичко командировъчни, такси, за регистър за всичко останало просто трябва да се започне с нещо. Няма никакъв друг начин, повечето дружества, които са тук нямат никакви налични пари.

Иначе мога само да кажа, както и страната заяви в съдебна зала не смята, че е настъпила вреда за него и няма никакви претенции.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС.П.: – Искам обективност.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:50** часа.

Председател: _____

Секретар: _____